

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **D.K. N.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51 Vyšní Lhoty
234

zastoupen Mgr. Tomášem Tillmannem, advokátem sídlem 703 00
Ostrava, Vrázova 1324/40

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2023 č. j. OAM-1330/BA-BA01-HA15-2023, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).

2. Žalobce namítal, že žalovaný nesprávně vyhodnotil nutnost vyčerpání prostředků ochrany v zemi jeho původu. Ve Vietnamu mu hrozí závažná újma, konstatoval, že si od věřitelů půjčil nemalý obnos peněz. Dluh činí v přepočtu asi 700 000 Kč. Jelikož si nemohl najít práci ve Vietnamu, odcestoval nejprve na Ukrajinu a poté do České republiky. Doposud splácí věřitelům měsíčně 20 000 Kč, což pokrývá pouze úroky ze základního dluhu. Ze zbytku peněz hradí náklady rodiny. Do Vietnamu se odmítá vrátit, protože je přesvědčen o tom, že by mu tam hrozila vážná újma či pronásledování od jeho věřitelů. V České republice nechce žít a pracovat jen aby si zlepšil finanční situaci a životní úroveň, ale pobyt zde vnímá též jako jedinou možnost, jak se vyhnout závažné újmě na zdraví či životě, která mu v důsledku nesplacení dluhů může být způsobena. Primárním důvodem žádosti o mezinárodní ochranu je tedy důvodná obava z pronásledování, které jednoznačně může vyústit v bezprostřední ohrožení jeho zdraví či života. Žalovaný v napadeném rozhodnutí bagatelizuje jeho strach z věřitelů a nezohledňuje to, že se jedná o společnost, která vymáhá dluhy i násilným způsobem, a to i na rodinných příslušnících. Zdůraznil, že je mezi obyvateli Vietnamu všeobecně známo, že tyto „černé společnosti“ mohou být členy organizované zločinecké skupiny a budou mít vazby na veřejnoprávní orgány a bezpečnostní sbory ve Vietnamu. Vyslovil názor, že je nanejvýš pravděpodobné, že v případě návratu do Vietnamu mu tam nebude ze strany veřejnoprávních orgánů poskytnuta adekvátní ochrana před násilnými praktikami věřitelů, přičemž v důsledku této skutečnosti bude bezprostředně vystaven ohrožení zdraví či dokonce života a tyto následky mohou postihnout i jeho rodinu. Pokud jsou ve Vietnamu tolerovány a nijak nelikvidovány „černé společnosti“, a mezi obyvateli setrvává strach z těchto osob, pak má za to, že veřejná moc v této oblasti selhává, a proto by jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany mělo být vyhověno. Žalobce dále uvedl, že Vietnam má problémy s chudobou, což pro něho znamená, že by nebyl schopen získat tam takovou práci, aby mohl zajistit základní životní potřeby sobě a rodině, přičemž žádné podpory od státu by se mu nedostalo. To by vedlo k tomu, že bude po návratu odkázán na život bez domova. Žalobce vyslovil přesvědčení, že splňuje podmínky minimálně pro udělení tzv. doplňkové ochrany, a to zejména podle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, neboť je pravděpodobné, že by po návratu do domovské země mohl být vystaven mučení, nelidskému a ponižujícímu zacházení či trestání. Žalovaný neposoudil jeho případ dostatečně individuálně.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož obsáhle citoval a na relevantní judikaturu.
4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud ve věci rozhodl bez jednání.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 2. 10. 2023 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V žádosti a v rámci údajů a v pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce uvedl, že je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky, nemá žádné náboženské přesvědčení, není a nikdy nebyl politicky aktivní. Je ženatý, manželka, syn a dcera jsou státními příslušníky Vietnamu a tam také žijí. Z Vietnamu vycestoval v dubnu 2018 letecky na Ukrajinu, kde pracoval jako stavební dělník do srpna 2020. Poté odcestoval do České republiky. Zde pracoval rovněž jako stavební dělník. V minulosti disponoval toliko ukrajinským pracovním vízem, platným od dubna

2018 do dubna 2020. V dřívější době nikdy nežádal o udělení mezinárodní ochrany v ČR ani v jiných státech. Je zdravý, nemá žádná zdravotní omezení ani zvláštní potřeby. Ve Vietnamu neměl práci, proto z vlasti odcestoval do zahraničí, aby vydělal peníze pro rodinu. Jiné důvody k vycestování z domovské země neměl. Ve vlasti neměl žádné problémy se státními orgány ani bezpečnostními složkami a nebyl tam trestně stíhán. Rovněž tam neměl žádné potíže kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. V případě návratu do vlasti by měl problém sehnat práci. Ve Vietnamu si půjčil peníze, šlo o částku v přepočtu 700 000 Kč, dluh dosud neuhradil, pouze úroky. Věřitelem je tzv. „černá společnost“. Do Vietnamu měsíčně posílá 20 000 Kč. Tato částka pokryje jen úrok a náklady rodiny. V České republice by rád zůstal asi 3 roky a našetřil peníze na úhradu dluhu. Ačkoli pobývá na území České republiky již 3 roky, o mezinárodní ochranu požádal až nyní po zadržení policií, protože nevěděl, že může podat žádost o mezinárodní ochranu. Je si vědom, že na území ČR pobýval nelegálně. Na podporu svých tvrzení žalobce nedoložil žádné písemnosti.

6. Součástí správního spisu jsou rovněž informace shromážděné žalovaným ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Při posuzování žádosti žalobce žalovaný konkrétně vycházel z Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace ve Vietnamu, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 14. 6. 2023 a Informace MZV ČR č. j. 103347/2023-MZV/LPTP, ze dne 28. 2. 2023, půjčky, úvěry a lichva.
7. Tvrdil-li žalobce, že se důvodně obává vycestování do své vlasti, neboť má dluh z titulu nebankovní „černé“ půjčky, pak se nejedná o azylově relevantní důvod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, ani o azylově relevantní důvod dle § 12 písm. b) zákona o azylu, podle něhož se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště. Podle setrvalé a rozsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu nejsou ekonomické důvody a s tím související těžké životní podmínky relevantní pro udělení mezinárodní ochrany. Tuto irelevantnost vyjádřil Nejvyšší správní soud (např. v rozhodnutích č. j. 4 Azs 23/2003-65, č. j. 3 Azs 20/2003-43). Potíže se soukromými osobami ve státě původu spočívající například ve vyhrožování či vydírání, nelze bez dalšího považovat za důvody pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, ani je nelze považovat za důvody pro udělení doplňkové ochrany. Za pronásledování se považuje ohrožení života nebo svobody, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou prováděna, podporována či trpěna úřady ve státě, jehož je cizinec státním občanem, nebo pokud tento stát není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 440/2004-53). Kroky státních orgánů na ochranu před vážnou újmou lze mít za přiměřené, a tudíž ochranu za poskytnutou, mimo jiné tehdy, je-li ve státě, kam má být žadatel navrácen, zaveden účinný systém pro odhalování, stíhání a trestání jednání představující pronásledování nebo způsobení vážné újmy a žadatel má k této ochraně přístup (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 48/2008-57). Z Informace MZV ČR č. j. 103347/2023-MZV-LPTP, ze dne 28. 2. 2023, Půjčky, úvěry a lichva, vyplývá, že poskytnutí půjčky mezi fyzickými osobami je legální, avšak je zde stanovena maximální výše úrokové sazby na 20 % p. a. „úvěry na černo“, které vybočují ze zákonných mezí při půjčování peněz

mezi fyzickými osobami a s nimi související patologické jevy, jsou vietnamskými úřady vnímány jako nežádoucí. Vietnam disponuje dostatečnou legislativou v občansko-právní a trestně-právní úpravě, přičemž vláda má v plánu vytvořit speciální zákon upravující tuto problematiku a novelizovat příslušná ustanovení občanského zákoníku. Pokud je mezi fyzickými osobami poskytnuta půjčka, úroková sazba nesmí přesáhnout 20 % p. a. V případě poskytnutí půjčky s úrokovou sazbou 20 až 99 % p. a., dlužník může ke své ochraně využít občanského soudního řízení. V případě poskytnutí půjčky s úrokovou sazbou 100 % a výše, se jedná o trestní čin lichvy a dlužník se může obrátit o pomoc na orgány činné v trestním řízení, tj. soud, státní prokuraturu, ale zejména na policii. Oběť trestného činu lichvy není za uzavření úvěru postihována. Z citované informace také plyne, že občané Vietnamu mají možnost obrátit se s žádostí o pomoc na příslušné státní orgány a domoci se ochrany své osoby a svých práv. Skutečnost, že žalobce možnost ochrany ze strany státních orgánů dosud nevyužil, nelze klást státu původu k tíži. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že tím, že tak dosud žalobce neučinil, současně neprokázal, že by mu domovské státní orgány tuto pomoc odepřely. Současně tím ani neprokázal, že pokud by se na státní orgány s žádostí o pomoc obrátil, že by mu tato pomoc nebyla účinně poskytnuta. Žalobce tedy nevyužil všechny zákonné prostředky k ochraně své osoby. Situace žalobce tak, jak ji sám správnímu orgánu rozhodujícímu o udělení azylu vylíčil, neukazuje na odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti či příslušnosti k určité sociální skupině, a ani neodůvodňuje udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, neboť nedosahuje hrozby vážné újmy, která je v tomto ustanovení vyžadována. Pouhá nedůvěra občana ve státní instituce zdůvodňovaná tvrzením, že nejsou schopny jej ochránit proti kriminálním živlům, nelze podřadit důvodům pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 7/2004-37). Soud se zcela ztotožňuje s právními názory žalovaného, a proto v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K tomu soud poznamenává, že judikatura se ustálila v názoru, že smyslem soudního přezkumu správních rozhodnutí není stále opakovat již jednou vyřčené, proto připouští možnost odkazovat na odůvodnění napadeného správního rozhodnutí v případech shody mezi názorem soudu a správního orgánu (viz např. rozsudky NSS č. j. 4 As 11/2006-86, č. j. 2 Afs 37/2012-47, č. j. 8 Afs 75/2005-130).

8. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, soud žalobu proto jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
9. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28.02.2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně